

מ"ת 12916/07/17 - מוראד סעדי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 12916-07-17 מדינת ישראל נ' סעדי(עציר)
תיק חיצוני: 238249/2017

בפני	כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי
מבקש	מוראד סעדי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה מיום 2.1.18 לפתיחת חלונות פיקוח בתחומי העיר אשקלון בה שוהה המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני מאז יום 12.11.17.

טענות הצדדים

המבקש טוען כי מאז הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני, שמר על תנאי המעצר כראוי. לדבריו, הוא שוהה במקום עם בנו התינוק ומבקש לאפשר לו לצאת מן הבית פעמיים ביום, למשך שעתיים, מלווה באשתו. ב"כ המבקש הפנתה להחלטות שונות אשר לשיטתה תומכות בטענתה כי "חלונות התאווורות" הם תנאי מתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, על מנת למנוע פגיעה במצבו הנפשי של העצור, וכי בשלה העת לאפשר זאת למבקש.

ב"כ המבקש הפנתה לכך שמקור הסכסוך בעיר נצרת ואילו המבקש שוהה במקום מרוחק, כאשר עסקין במבקש הנעדר עבר פלילי, השוהה סגור בבית עם אשתו ותינוק וסובל מבכי התינוק לאורך היום. היא הוסיפה כי משפחתו אינה מגיעה לבקרו בשל המרחק וכי בניגוד לנאשמים אחרים, המבקש לא ביקש בקשות מסוג זה עד כה.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

לשיטתה, לא מתקיימים התנאים לעיון חוזר. הבקשה אינה מלמדת על נימוק חדש כלשהו שלא היה לנגד עיני בית המשפט בעת שנתן את החלטתו על מעצר באיזוק אלקטרוני, מה גם שמדובר בכתב אישום הכולל עבירות חמורות שהביאו לתוצאה טרגית.

ב"כ המשיבה היפנה לתסקיר המלמד על כך שהמבקש מתקשה לגעת בעולמו הפנימי ולהכיר בחלקים המורכבים שבאישיותו והתנהגותו כאשר הושם דגש על אישיותו האימפולסיבית. מכאן, טען ב"כ המשיבה, במצבי לחץ, עלול המבקש להגיב ללא הפעלת שיקול דעת והדבר בא לידי ביטוי גם בהערכת המסוכנות הגבוהה של שירות המבחן.

ב"כ המשיבה היפנה לבש"פ 77/17 אשר קבע, ככלל, שאין להתיר התאווורות, אלא במקרים החריגים הקבועים ולצורך קונקרטי.

דין ומסקנות

סעיף 53 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 קובע כי עצור או משוחרר בערובה יוכל לפנות בבקשה לעיון חוזר בנוגע למעצר או שחרור, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

לא מצאתי כי אחד מאלו מתקיים בבקשה אשר לפניי.

חלפו חודשיים בקירוב, מאז ניתנה ההחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני של המבקש, לא מצאתי עובדות חדשות או שינוי נסיבות כלשהו. בכי התינוק והלחץ שנוצר בעקבות כך אצל המבקש אינו בגדר עניין חדש או לא צפוי. מעבר לצורך, יש להזכיר, כי בהחלטה מיום 9.11.17 נקבעו שישה מפקחים שונים, כך שאין כל קושי כי אשת המבקש ובנם התינוק יעזבו את הבית בו שוהה המבקש, לפרק זמן כזה או אחר, ככל שהמבקש זקוק למנוחה.

מכאן, לא מצאתי כי מתקיימות הנסיבות המצדיקות עיון חוזר.

גם לגוף העניין, לא מצאתי כי הבקשה היא לתכלית חשובה ומבוססת על טעם מספק.

לסטטוס המיוחד של עצור בפיקוח אלקטרוני השלכות שונות, בין היתר, בנוגע ל"חלונות התאווורות" כלשון המבקש, או "חלונות פיקוח" כלשון החוק. סעיף 22ד(1)(ג) קובע, בין היתר, כך:

"חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שירשמו".

הוראה זו, כך על פי אמות המידה שנקבעו בבש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל (11.7.2017), מצביעה על כך שחלונות הפיקוח מוגבלים ככלל **"לצרכים אישיים חיוניים ("טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח"), או לצרכים טיפוליים-שיקומיים ("פגישה עם קצין מבחן" או "לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר")."**

וממשיך, בית המשפט העליון וקובע כי ברוח זו יש ליצוק תוכן גם לסייפא העוסקת ב"תכלית חשובה אחרת" ומהחלטתו עולה כי ככלל, לא תותר יציאת עצור בפיקוח אלקטרוני מתחום הפיקוח אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן ולא למטרת "התאווורות" באופן כללי. אוסיף ואומר עוד, כי לו היה מתכוון המחוקק לאפשר התאווורות סתם כך, כפי שמתבקש כאן, לא היתה נקבעת ההוראה בלשונה המגביל. יודגש, בענייננו, לא שמעתי מפי המבקש כל טעם של ממש, זולת רצונו להתאווור מבכיו של בנו התינוק. לא לכך התכוון המחוקק.

מעבר לצורך, אוסיף ואומר עוד, כי גם מקרה של התארכות הליכים, אשר הוכר, בנסיבות מסויימות, ככזה שעשוי להצדיק בחינת חלונות פיקוח, אינו מתקיים בענייננו.

מכאן, משלא מתקיימים הטעמים המצדיקים עיון חוזר, ולגוף העניין, כאמור, גם לא הוצגו טעמים המצדיקים חלונות פיקוח, נדחית הבקשה.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ' טבת תשע"ח, 07 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.